

РЕШЕНИЕ

№ 6396

гр. София, 21.10.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 29.09.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8770** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на А. С. К., изпратена по подсъдност от Софийски районен съд, с която срещу Българската агенция по безопасност на храните /БАБХ/ е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение в размер на 3250 лева – частичен иск от сумата 32 500 лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба – 18.06.2015г. до окончателното ѝ изплащане, за причинените на ищеца имуществени вреди от незаконосъобразно действие на ответника – клане на собствените му животни /97 броя овце, 4 броя кочове и 50 броя агнета/ и представляващи паричната равностойност на изкланите животни. В молба от 09.11.2015г. /л.34 и сл./ ищецът уточнява, че извършеното действие е незаконосъобразно тъй като не се основава нито на закон, нито на издадени административни актове, а именно акт за установяване на административно нарушение, който притежава презумпция за истинност и последващо наказателно постановление. Извършеното действие не се основава според ищеца и на закона, тъй като преди това не е извършен лабораторен анализ на физическото здраве и състояние на животните.

От фактическа страна ищецът излага, че на 05.05.2014г. закупил от Г. Х. Б. от [населено място] с договор за покупко-продажба 97 броя овце, 4 броя кочове и 50 броя агнета. От своя страна Б. бил закупил животните от гръцкия гражданин Й. П.

през 2013г. Посочените животни на 06.05.2014г. били превозени от И. А. К. от [населено място] с камион рег. [рег.номер на МПС] и № на ремарке РА 6834 ЕЕ с местоназначение [населено място], Област П.. По време на транспортирането полицейски служители спрели камиона за проверка и го задържали заедно с животните под предлог, че животните се превозват без ветеринарномедицински документи. Повиканият официален ветеринарен лекар констатирал, че животните са без ушни марки и без ветеринарномедицинско свидетелство за транспортиране, за което бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Животните били предадени за настаняване в събирателен център, находящ се в [населено място], кв.О.. След това било издадено разпореждане № 002 за насочване на животните за санитарно клане, изпълнено на 14.05.2014г. и полученото месо е предадено безвъзмездно на домове за медико-социални грижи.

Предприетото клане ищецът намира за изцяло неправомерно действие, от извършването, на което са му причинени значителни имуществени вреди, изразяващи се в паричната равностойност на изкланите животни. Сочи, че превозването на животните без ушни марки и без ветеринарномедицинско свидетелство не дава основание за клането на иззетите животни без преди това да бъде извършено изследване на физическото здраве и състояние на животните.

В съдебно заседание изложеното в исковата молба и уточнението към нея, се поддържат от адв.П., която моли за уважаването на иска. Претендира присъждането на направените разноски.

Ответникът - Българската агенция по безопасност на храните, в писмен отговор по исковата молба излага съображения за недопустимостта и неоснователността на иска. Възражението за недопустимост е мотивирано с твърдението, че ищецът не е активно легитимиран да предяви настоящия иск, тъй като заявява от свое име чужди права – собствеността върху процесните животни не била доказана от идентификационни номера /ушни марки/ и ветеринарномедицинско свидетелство за придвижване/транспортиране на животните. На следващо място се твърди, че искът не е предявен след отмяната на посочените в исковата молба Разпореждане № 002/12.05.2014г. за насочване на животните за санитарно клане в клиника, Акт за установяване на административно нарушение № 0002188/06.05.2014г. и издаденото въз основа на него Наказателно постановление № НП-Ф-Х-24/01.10.2014г. Поддържа, че в случая не се касае за фактически действия и/или бездействия на БАБХ, а за правни такива, произтичащи от развилата се нормативно уредена процедура по чл.139 и чл.139б от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/, реализирана с издаването на съответните административни актове, които не са оспорени и са породили своето правно действие.

В съдебно заседание изложеното се поддържа чрез юрк.Н., който моли за отхвърляне на предявените искове като недоказани и неоснователни по основание и размер. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба, тъй като предпоставките по чл.1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника не са налице. Ищецът не доказал, че е собственик на процесните животни, същите са били без ушни марки и категорично не може да се установи техния произход. Поддържа, че не са налице незаконосъобразни действия на ответника и липсва причинно-следствена връзка между

незаконосъобразното действие – фактическо основание на претенцията и твърдените вреди.

Съдът като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото от ищеца е представен договор /л.7 и сл. от гр.дело № 34222/2015г./ за покупко-продажба на овце, сключен на 05.05.2014г. между Г. Х. Б. като продавач и ищеца А. К.. По силата на договора продавачът продава на ищеца 97 броя овце, 4 броя кочове и 50 броя агнета, общо за сумата от 32 500 лева, която сума продавачът заявил, че е получил от купувача при сключване на сделката. Положените подписи от продавача и купувача са нотариално заверени на 09.06.2014г. от нотариус Б. М., съгласно отбелязването на гърба на договора.

Част от доказателствата към исковата молба е и клетвена декларация от 24.04.2013г. на Й. П., съгласно която същият е продал на В. Г. по баща Х., от български произход, 70 овце, които купувачът ще прехвърли от В., П. в Б. с превозно средство номер 9507. Приложено е и ветеринарно становище от д-р И. Т., в което е удостоверено, че същият е направил преглед на 70 броя овце на г-н П. Й., жител на С., като е установил, че като цяло овцете са здрави и не страдат от никакви съмнителни заразни болести или болести, които задължително трябва да се декларират.

На 06.05.2014г. от официалния ветеринарен лекар на [община] е съставен Констативен протокол /л.14 по делото/, видно от който след проверка от служители на РУП-И. и жандармерията на камион с рег. [рег.номер на МПС] и № на ремаркетото РА 6834 ЕЕ е установено, че лицето И. А. К. превозва 100 овце майки, 4 коча и 49 агнета, които не са идентифицирани /нямат ушни марки/, като същите се превозват и без ветеринарномедицинско свидетелство.

За горното деяние, квалифицирано като нарушение на чл.139, ал.1, т.1 и т.3 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/, срещу И. К. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бланков № 0002188/06.05.2014г. /л.11 по делото/ и въз основа на него директора на ОДБХ-С. област е издадено Наказателно постановление № НП-Ф-Х-24/01.10.2014г. /л.10/.

С оглед описаните по-горе констатации на ветеринарния лекар, животните са иззети със съставянето на АУАН и са пренасочени за временно пребиваване в животновъден обект № Д 1387.0047, собственост на трето лице.

На 12.05.2014г. от директора на ОДБХ С. област е издадено Разпореждане № 002 за насочване на животни за санитарно клане в кланица, с което на основание чл.139б, ал.1 ЗВМД е разпоредено извършването на санитарно клане на 98 броя овце, 4 броя кочове и 48 броя агнета, находящи се в камион с рег. [рег.номер на МПС] и № на ремаркетото РА 6834 ЕЕ поради това, че транспортираните животни не са идентифицирани /без ушни марки/ и не са придружени с ветеринарномедицинско свидетелство за придвижване/транспортиране на животни. В разпореждането изрично е посочено, че животните са придружени от А. С. К.. Разпореждането, съгласно отбелязаното в него, е връчено на ищеца при условията на отказ, оформен надлежно с имената и подписите на двама свидетели, на 13.05.2014г. По делото няма доказателства, а и не се твърди от ищеца той да е оспорил този административен акт.

Видно от писмо на л.15 по делото и приемо-предавателни протоколи от 22.05.2014г. /л.17-л.31/, животните са заклани на 14.05.2014г. и 15.05.2014г. като месото и субпродуктите, получени от животните, са предадени на различни социални структури – домове за стари хора, домове за медико-социални грижи и т.н. Няма спор

между страните и се установява от представените акт за вземане на проби, протоколи от изпитване и акт за експертиза, че полученото трупно месо от 30 броя агнета, 94 броя овце и 4 броя кочове е от здрави животни.

Други доказателства от значение за спора не са ангажирани.

При така установената по делото фактическа обстановка, от правна страна съдът приема следното:

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди създава задължение за държавата и общините да отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Разпоредбата на чл.1, ал.2 ЗОДОВ препраща към АПК за реда, по който се разглеждат исквете по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, а съгласно чл.203, ал.1 АПК исквете за обезщетение за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на Дял III, Глава единадесета от АПК.

В настоящия случай ищецът е сезирал съда с претенция за присъждане на обезщетение за причинените му имуществени вреди от незаконосъобразно действие на ответника. Според чл.204, ал.4 АПК незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението. Поради това въпросът налице ли е твърдяното от ищеца незаконосъобразно бездействие е въпрос по съществото на спора, а не по допустимостта на иска, обратно на твърденията на процесуалния представител на ответника.

Съдът намира, че искът е предявен от активно легитимирана страна. Приетият като доказателство по делото договор за покупко-продажба на овце, сключен на 05.05.2014г. между Г. Х. Б. като продавач и ищеца А. К. като купувач, за описаните в него животни, не е оспорен по надлежния ред и се ползва с доказателствена сила.

Предвид това съдът намира, че искът, с който е сезиран е допустим.

Разгледан по същество, е неоснователен, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, за да възникне за ищеца право на обезщетение, той трябва да е претърпял вреди от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие и да е налице пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредата. Отговорността по ЗОДОВ е деликтна, като се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвента, както и досежно спецификата на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. За противоправността, вината и вредите приложимият материален закон не установява отклонения от общия състав на деликтната отговорност.

За уважаване на предявения иск ищецът следва да докаже по безспорен начин кумулативното наличие на следните предпоставки: че е претърпял описаните в исквата молба вреди и че те са в пряка връзка с твърдяните незаконосъобразни действия. Непозволеното увреждане представлява сложен юридически факт, включващ следните елементи: деяние, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата. Отговорността на държавата и общините е обективна и вина в случая не се изследва. Деянието се разбира като конкретна външна проява на едно лице, изразено, както в действие, така и в бездействие. То е

противоправно, когато противоречи на правните норми.

В конкретния случай се претендира, че настъпването на вредите е последица от незаконосъобразно действие, предвид което и с оглед разпоредбата на чл.204, ал.4 АПК във вр. с чл.1, ал.1 ЗОДОВ, на първо място съдът следва да установи дали е такова бездействие, което да е незаконосъобразно, и едва след това – дали е причинно следствена връзка между него и настъпилите за ищеца вреди.

В понятието незаконосъобразни действия АПК /чл.250, ал.1/ включва всички онези фактически действия, извършени от административен орган или длъжностно лице от администрацията, които не са административни актове и не се извършват в изпълнение на административни актове или на закона и засягат или застрашават права, свободи или законни интереси на частноправни субекти.

Процесното незаконосъобразно действие на ответника е формулирано от ищеца като клане на животните, по отношение на които той се легитимира като собственик с представления по делото договор за покупко-продажба и които е придружавал при транспортирането им.

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1, т.1 и т.3 ЗВМД, в редакцията, действаща към датата на извършване на проверката – 06.05.2014г. и издаване на Разпореждане № 002/12.05.2014г. – ДВ, бр.99/15.11.2013г., се забранява придвижването или транспортирането на неидентифицирани животни и животни, на които не са извършени мероприятията, предвидени в държавната профилактична програма; както и транспортирането на животни без ветеринарномедицинско свидетелство, а за едрите преживни и еднокопитните животни - и без ветеринарномедицински паспорт.

При установяване на нарушение по чл.139, ал.1, т.1-3 и 7-9 ЗВМД, в относимата редакция, официалните ветеринарни лекари незабавно писмено уведомяват директора на съответната ОДБХ, който издава разпореждане по образец за насочване на животните за санитарно клане в клиника, определена в разпореждането – чл.139б, ал.1 ЗВМД, като ал.5 на последната разпоредба предвижда, че разпореждането подлежи на предварително изпълнение.

В настоящия случай клането на процесните животни е извършено именно в изпълнение на издаденото на основание чл.139б, ал.1 ЗВМД Разпореждане № 002/12.05.2014г. на директора на ОДБХ С.-област. Последното безспорно представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК – властническо волеизявление на административен орган, с което непосредствено се засягат права и законни интереси на ищеца. Ето защо предприетите действия в изпълнение на този административен акт не представляват фактическо действие по см. на чл.250 АПК, поради което и не е дали първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав по чл.1, ал.1 ЗОДОВ пречатства реализирането на отговорността на ответника, поради което е безпредметно обсъждането за наличието или отсъствието на останалите изискуеми предпоставки. Само на това основание исквата претенция като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Неоснователността на главния иск директно обуславя неоснователността и на съединения с него акцесорен иск за присъждане на законната лихва.

За пълнота на изложението следва да бъде посочено, че възражението на ищеца, направено в хода на съдебното производство чрез процесуалния му представител адв.П., че животните са били с ушни марки, които са паднали в камиона, в който са били превозвани, т.е. животните са били идентифицирани, е неотносимо към предмета

на спора. Това възражение е релевантно към оспорването на издаденото Разпореждане № 002/12.05.2014г. от директора на ОДБХ С.-област за насочване на животни за санитарно клане в кланица, който административен акт обаче не е предмет на делото, нито се сочи като фактическо основание на предявения иск, доколкото ищецът обосновава вредите като последица от незаконосъобразно действие на ответника.

При този изход на спора разноски на ищеца не се следват.

На основание чл.10, ал.2 ЗОДОВ искането на ответника за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено за сумата в размер на 457,50 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт, определено в съответствие с разпоредбата на чл.8, ал.1, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предявен от А. С. К. от [населено място], [община] срещу Българска агенция по безопасност на храните, за заплащане на сумата в размер на 3250 лева – частичен иск от сумата в размер на 32 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди от незаконосъобразно действие на ответника – клане на собствените му животни – 97 броя овце, 4 броя кочове и 50 броя агнета, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба - 18.06.2015г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА А. С. К. от [населено място], [община], ЕГН [ЕГН], да заплати на Българска агенция по безопасност на храните сумата в размер на 457,50 лева /четиристотин петдесет и седем лева и петдесет стотинки/, представляваща разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: